

[Socialministeren]

ringen af et fortrolighedsforhold mellem den pågældende myndigheds medarbejdere og den behandlings- eller bistandssøgende ofte er af helt afgørende betydning for behandlingsforløbet.

Et flertal i udvalget – socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget – lagde imidlertid vægt på, at den praksis, der hidtil har været anvendt, for så vidt angår videregivelse af oplysninger til andre offentlige myndigheder, kan fortsættes, men fandt det samtidig væsentligt, at der i øvrigt kan fastsættes nærmere regler om videregivelse i de individuelle forskrifter for det enkelte register.

Jeg finder ikke, at der nu, så overordentlig kort tid efter at problemet har været grundigt drøftet i retsudvalget og i folketinget, er behov for på ny at oplive denne debat. Jeg finder fortsat, at vi med registerloven har skabt fornuftige rammer for de offentlige EDB-registres virksomhed, og jeg skal i denne forbindelse pege på, at der efter registerloven ikke – jeg gentager: ikke – er sket nogen ændring af den gældende retstilstand med hensyn til tavshedsforskrifter, og at denne lov forudsætter, at der for hvert register skal fastsættes særlige forskrifter for dets opbygning og drift.

For så vidt angår de registre, som dette lovforslag peger på, vil det, da der er tale om registre, som er indrettet på at kunne føres for kommunale myndigheder fra flere kommuner, være således, at finansministeren skal godkende registret eller registersystemet, og at finansministeren eller den minister, som han bestemmer, skal fastsætte forskrifter om registrets eller registersystemets opbygning og drift. Der skal også inden godkendelsen indhentes en udtalelse fra registertilsynet. De forskrifter, der skal fastsættes for disse registre, skal opfylde de krav, der er opstillet i registerlovens kapitel 3–6, herunder reglerne i §§ 19 og 21.

Det er endvidere således, at registerloven forudsætter, at der i de individuelle forskrifter, der skal fastsættes for hvert register, kan fastsættes regler, der indskrænker den i forvejen begrænsede adgang, som efter de almindelige tavshedsforskrifter gælder med hensyn til at videregive oplysninger til private og offentlige myndigheder fra registre med sociale oplysninger. Der kan således i forbin-

delse med godkendelsen af registrene i hvert enkelt tilfælde fastsættes forskrifter, der indebærer den samme begrænsning i adgangen til at videregive oplysninger, som må antages at kunne gives ved det her foreliggende forslag.

Jeg kan endelig oplyse, at det er helt sikkert, at det i forbindelse med godkendelse af disse registre og fastsættelsen af forskrifter for deres opbygning og drift nøje vil blive overvejet, hvilke regler der skal fastsættes med hensyn til videregivelse af oplysninger til private og andre myndigheder. Der vil naturligvis i denne forbindelse blive set med alvor på og taget hensyn til de registrerede oplysningers sensitivitet.

Jeg finder derfor ikke, at anvendelse af den nye EDB-teknik på registre inden for det sociale område gør det nødvendigt, at der indføres særlige tavshedsforskrifter i de sociale love, fordi der netop i registerloven er fastsat sådanne bestemmelser, at den fornødne sikkerhed mod misbrug af disse oplysninger kan opnås.

Når det er sagt, vil jeg gerne medgive forslagsstillerne, at hele spørgsmålet om offentlige myndigheders adgang til at videregive oplysninger til private eller til andre offentlige myndigheder og hele spørgsmålet om rækkevidden af straffelovens og særlovgivningens forskrifter om tavshedspligt er af meget væsentlig betydning.

Man skal gøre sig klart, at der her er tale om et meget omfattende problemkompleks, der indeholder overordentlig mange vanskelige og også meget forskelligartede problemer, som kun vil kunne behandles på en helt tilfredsstillende måde, såfremt der foretages en dybtgående undersøgelse og en samlet vurdering heraf.

Regeringen har derfor til hensigt at nedsætte et bredt sammensat udvalg til at foretage en sådan grundlæggende og dybtgående behandling af disse meget vanskelige problemer. Bl. a. på denne baggrund finder jeg det ikke hensigtsmæssigt nu, sådan som der lægges op til med forslaget her, at der foretages en spredt og stykkevis lovgivning på dette vigtige område, før der er tilvejebragt en grundig analyse af problemstillingen, der vil kunne give folketinget et bedre grundlag for at afgøre, hvad der videre bør ske på dette område.

Eva Gredal (S):